

AUGLÝSING

um skógarítök.

Samkvæmt auglýsingum í 68., 69. og 70. tölublaði Lögbirtingablaðsins 1940, sem birtar voru samkvæmt 5. kafla laga nr. 100 frá 14. maí 1940, um skógrækt, hafa neðanskráðir lýst skógarítökum sínum í lönd annarra jarða.

Barðastrandarsýsla:

1. **Staðarkirkja** á Reykjanesi: Raftviðarhögg í Teigsskógi á Hallsteinsnesi.
2. **Gufudalskirkja**: a. eldiviðarhrísrif í Álftadalsmúla, b. skógarhögg í Brekkuhjöllum í Brekkulandi, c. skógarhögg á Melanesi í Skálanesslandi (milli Eilífsselslækjar og Kiðabergs).
3. **Flateyjarkirkja**: Skógarítak í Brjánslækjarlandi.
4. **Hagakirkja**: Skógarítak í Brjánslækjarlandi og í Nordal í Trostansfjarðarlandi.
5. **Sauðlauksdalur**: Skógarítak í Vestur-Botni.
6. **Selárdalur**: Skóga í Geirþjófsfirði að helmingi þá sem legið hafa til Sperðlahlíðar.

V.-Ísafjarðarsýsla:

1. **Rafnseyri**: a. 60 hesta skógarhögg í Kirkjubólsskógi í Mosdal, b. skógarhögg í Hvammsskógi (svo mikið sem vill), c. skógarhögg í Þverárdal.
2. **Þingeyrarprestsetur** (áður Sandar): Skógarhögg í Botnsskógi í Dýrafirði.
3. **Núpur**: Tvö skógarítök í Drangalandi, enn fremur í Kleifu vestan í Dýrafjarðarbotni.
4. **Holt** í Öfundarfirði: Skógarítak í Botnsskógi í Dýrafirði.
5. **Staður** í Súgandafirði: „Skógarteig fyrir utan Geirsbrekku“ (eldra nafn á jörðinni Gilsbrekkur).

N.-Ísafjarðarsýsla:

1. **Vatnsfjörður**: Skógarhögg í Kirkjubrekku í Kelduskógi í Mjóafirði og annað í Kirkjutungu á Tjarnarnesi í Laugabólsskógi við Ísafjörð.

S.-Þingeyjarsýsla:

1. **Þóroddsstaður**: Ítak í Hólsskógi meðfram Skjálfafljóti („Staðar-Rófa“).
2. **Skútustaðir**: Allan skóg í Arahvammi í Grænavatnslandi og Villingafjall í Garðslandi.

N.-Múlasýsla:

1. **Hof** í Vopnafirði: Skógarítak í Fremri-Sniðum í Fossdal.
2. **Skeggjastaðir** í Fellum: 14 hestburði tróðviðar árlega í Hallormsstaðaskógi „klíppt og borið saman í kesti, þeim (þ. e. Skeggjastaðamönnum) að kostnaðarlausu“ (samkv. samningi dags. 4. júní 1905 og 27. ágúst 1906).
3. **Arnheiðarstaðir** og **Geitagerði**: Ítak í Hallormsstaðarskógi, en Hallormsstaður á þeit í Geitagerðismýrum „fyrir 100 fjár í mánuð“.
4. **Brekka** í Fljótsdalshreppi: Ítak í Hallormsstaðaskógi og skal fyrir það koma hagganga fyrir 6—8 hross frá Hallormsstað í Brekkuteig.
5. **Víðivellir** ytri í Fljótsdalshreppi með hjáleigunni **Klúku**: Skógarítak í Hrafnkelsstaðalandi, eða svo nefndan skóg „út við Gilsá í Rana“.

S.-Múlasýsla:

1. **Vallaneskirkja**: Í Dalhúsalandi „helming skógar milli Valagilsár og Hrutár“.
2. **Hólmakirkja** í Reyðarfirði: a. skógarhögg í Seljateigslandi „millum Geithúsarár og Flatasteins“, b. skógarteig í Sómastaðalandi „millum Hólknaelækjar og Bjarga“.

3. **Kolfreyjustaður:** Skógarhögg í Gestsstaðalandi og í Kjappeyrarlandi í Fáskrúðs-fjarðarhreppi.
4. **Rannveigarstaðir og Hærुकollsstaðir** hafa skógarafnot í Hofsdal (tilheyrandi Hofi í Geithellnahreppi).

A.-Skaftafellssýsla:

1. **Bjarnanes:** Ítak í Dalsskógum í Lóni í löndum jarðanna Þórisdals og Hvamms.
2. **Viðborð og Viðborðssel:** Skóg í Viðborðsdal (Viðborðsströnd, Vatnshóla og Sandmerki).
3. **Digurholt og Lambleksstaðir** (eyðijörð): Skógarítak á Viðborðsdal, þ. e. Viðborðsströnd, Vatnshólum og Sandmerki.
4. **Holtajarðir og Holtasel:** Skógarítök á Viðborðsdal: a. Holtatorfa (sem er skógur frá Raufabergi), b. í Hálstorfu, c. skóg í Litlahólma, d. Holtahöfða, e. hálfan skóg á Dimon á móti Svínafelli.
5. **Hólmur:** Skógarítal í Jökulfelli á Viðborðsdal.
6. **Borg með Baldurshaga:** Skógarítak á Kolgrafardal í Haukafellslandi (Borgarskóg) og annað í framanverðu Jökulfelli.
7. **Bakki:** Skógarítak á Heinabergsdal (Bakkatindur). Enn fremur eiga jarðirnar Hamrar, Árbær, Brunnhóll og Einholt skógarhögg í öllu skóglendi Viðborðs (óskipt).
8. **Kálfafellsstaður:** Skógarítak í Staðarfelli í Breiðabólstaðarlandi.
9. **Reynivellir:** a. tvö skógarpláss, Fagradal innri og Koltungur innri í Staðarfjalli í Breiðabólstaðarlandi, b. tvö skógarpláss, Reynivallakinn og Barnaskóg í Steinadal í Sléttaleitislandi.
10. **Sandfell** í Örafum: Tvö skógarítök í Skaftafellslandi, Prestsskóg í heimabrekku og annað í Rauðhellrum.

V.-Skaftafellssýsla:

Höfðabrekka: Skógarítak í landi Hrifuness í Skaftártungu.

Rangárvallasýsla:

Oddviti Fljótshlíðarhrepps tilkynnir „að allar jarðar í Fljótshlíð frá Fljótsdal að Austur-Sámsstöðum, að undanskildri Butru, Kvoslæk, Austur-Torfastöðum I og II, Kotmúla og Fögruhlíð“, eigi skógarítök í Þórsmörk, „einn hest á ári fyrir hver 5 jarðarhundruð að fornu mati“.

Brúnir í V.-Eyjafjallahreppi, sem er ríkiseign, á skógarítak í Húsadal í Þórsmörk að réttu hlutfalli við aðrar jarðir innan Dalatorfunnar, þannig að „einn hestur af skógi fylgir hverjum 5 hundruðum að fornu mati“.

Eftirtaldar jarðir lýsa skógarítökum í Næfurholtslandi á Rangárvöllum:

1. **Stóra-Hof** á Rangárvöllum: Svo nefnda Stóra-Hofstorfu.
2. **Minna-Hof** á Rangárvöllum: Þrjár skógartorfur.
3. **Gunnarsholt** á Rangárvöllum: Svo nefnda Gunnarsholtstorfu.
4. **Vatnsdalur** í Fljótshlíð: Svo nefnda Vatnsdalstorfu.
5. **Eyðijörðin Árbær** í Landmannahreppi: Hálfur hestburður af skógarviði á ári í Hraunteig „hefur verið tekið sjötta hvert ár og þá þrjár hestburðir“.
6. **Vindás** í Landmannahreppi: „Sex hesta sjötta hvert ár“ í Hraunteig.
7. **Hrólfstaðahellir** í Landsveit: „Fjögurra hesta högg sjötta hvert ár“ í Hraunteig.
8. **Stóru-Vellir** í Landsveit: Skógarítak í Merkiholvólsskógi á Landi.
9. **Stóri-Klofi** í Landsveit á Klofaey í Þjórsá.

44

Árnessýsla:

1. apríl

1. **Hrunakirkja:** Tvö skógaritök í Tungufellslandi (Hrunamannahr.), svo kallað Mariuhris og Luciuhöfða.
2. **Hlíð** í Gnúpverjahreppi: Ítak í Ásólfstaðaskógi, er Hliðartorfa nefnist.
3. **Stóra-Núpskirkja** í Gnúpverjahreppi: Skógaritök í Dimon í Þjórsárdal.
4. **Gaulverjabæjarstaður:** Skógaritök í Dimon í Þjórsárdal.

Hér með er skorað á alla þá, sem véfengja ofangreind itök, að senda rökstudda greinargerð þar að lútandi til skrifstofu skógræktarstjóra fyrir 31. des. 1942.

Athygli manna skal jafnframt vakin á því, að samkvæmt 25. gr. ofanefndra laga eru öll önnur itök í skóg- og kjarrlendi annarra jarða en þau, sem lýst hefur verið hér að ofan, fallin til landeigenda.

Skógræktarstjórinn, 1. apríl 1942.

Hákon Bjarnason.

45

REGLUGERÐ

23. apríl

um eyðingu svartbaks með eitri.

1. gr.

Umráðendur friðlýsts æðarvarps skulu árlega, frá 15. maí til 1. júlí, eitra fyrir svartbak (veiðibjöllu) í varplöndunum, og eigi sjaldnar á þessu tímabili en einu sinni í hverri viku.

2. gr.

Til eitrunarinnar skal nota strýknin (nitrás strychnicus venalis). Það eitru er þanvænt mönnum sem skepnum, og ber að gæta sérstakrar varúðar í meðferð þess.

Eitrið skal látið í æðaregg um gat á að giska 1 cm að þvermáli, er gera skal á hlið þeirra. Í hvert egg skal látið sem svarar $\frac{1}{2}$ g af eitrunu og hræra því saman við innihald eggisins, t. d. með fjödurstafr.

Mönnum ber að forðast að láta eitrið koma við sig, en fari svo; skulu þeir þvo sér vandlega á eftir.

Stranglega er bannað að eitra annað en æðaregg.

3. gr.

Hin eitruðu egg skulu lögð þar í varplöndin, sem svartbaks er helzt von, og snúi rofna hliðin upp. Svartbak eða aðra fugla, sem kunna að drepast af eitrunu, skal grafa tafarlaust, þar sem þeir finnast, og varast að snerta þá berum höndum.

4. gr.

Staðir þeir, sem hin eitruðu egg eru höfð á, skulu vel auðkenndir, svo að þeim, er um þá kunna að eiga leið, verði augljóst, að þar er von eitruðra eggja, og fugla, sem drepist hafa af eitri. Sérstaklega skal þess gætt, að fólki, sem hirðir æðarvörpin, sé kunnugt, hvar hin eitruðu egg eru höfð.

5. gr.

Héraðslæknum, hverjum í sínu umdæmi, ber að láta þeim, sem lögð er sú skylda á herðar að eitra fyrir svartbak, sbr. 1. gr., ókeyppis í té hæfilega mikið af strýknini í þessu skyni, gegn endurgreiðslu úr ríkissjóði.